ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 3ης Απριλίου 2000 *

Στην υπόθεση C-376/98,

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον C.-D. Quassowski, Regierungsdirektor στο ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, επικουρούμενο από τον J. Sedemund, δικηγόρο Βερολίνου, με τόπο επιδόσεων το ομοσπονδιακό Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Referat EA2, D—53107 Βόννη,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπουμένου από τους C. Pennera, προϊστάμενο τμήματος στη Νομική Υπηρεσία, και N. Lorenz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

και

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τους R. Gosalbo Bono, διευθυντή στη Νομική Υπηρεσία, A. Feeney και S. Marquardt, μέλη της ίδιας υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. Morbilli, γενικό διευθυντή της

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθών,

υποστηριζομένων από

την **Γαλλική Δημοκρατία,** εκπροσωπούμενη από τον J.-F. Dobelle, αναπληρωτή διευθυντή στη Διεύθυνση Νομικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και την R. Loosli-Surrans, chargé de mission στην ίδια διεύθυνση, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

την **Δημοκρατία της Φινλανδίας,** εκπροσωπούμενη από τον H. Rotkirch, Valtionasiamiehet, και την T. Pynnä, νομικό σύμβουλο στο ίδιο υπουργείο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Φινλανδίας, 2, rue Heinrich Heine,

το **Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας,** εκπροσωπούμενο από την M. Ewing, του Treasury Solicitor's Departement, επικουρούμενη από τον D. Herbert, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία του Ηνωμένου Βασιλείου, 14, boulevard Roosevelt,

και

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη από την I. Martínez del Peral και τον U. Wölker, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της οδηγίας 98/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ των προϊόντων καπνού (ΕΕ L 213, σ. 9),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), D. A. O. Edward, L. Sevón et R. Schintgen, προέδρους τμήματος, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, B. Σκουρή και την F. Macken, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly
γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Οκτωβρίου 1998, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ), προσφυγή ακυρώσεως της οδηγίας 98/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοι-

νοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ των προϊόντων καπνού (ΕΕ L 213, σ. 9, στο εξής: οδηγία).

2 Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, καθών η προσφυγή, διατύπωσαν, αντιστοίχως με έγγραφο της 30ής Ιουνίου 1999 και με το υπόμνημα ανταπαντήσεώς τους, αίτημα για την απομάκρυνση από τον φάκελο της υποθέσεως των συνημμένων υπό τους αριθμούς 2, 4 και 5 στο υπόμνημα απαντήσεως εγγράφων, τα οποία προσκόμισε η Γερμανική Κυβέρνηση.

3 Τα παραρτήματα 2, 4 και 5 του υπομνήματος απαντήσεως είναι τρία δικόγραφα με τα οποία τρεις εταιρίες άσκησαν προσφυγή κατά του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ενώπιον του Πρωτοδικείου με αίτημα την ακύρωση της οδηγίας.

4 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσκόμιση των δικογράφων αυτών προσβάλλει την αρχή του εμπιστευτικού χαρακτήρα των δικαστικών υποθέσεων. Επιπλέον, εφόσον προέβαλε, σε κάθε μία από τις υποθέσεις αυτές, ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και ζήτησε από το Πρωτοδικείο να αναστείλει τη διαδικασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 77, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, μέχρι να αποφανθεί το Δικαστήριο επί της παρούσας υποθέσεως, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η κατάθεση των δικογράφων αυτών συνιστά παράβαση ή, τουλάχιστον, περιγραφή των ανωτέρω διατάξεων, δεδομένου ότι η Γερμανική Κυβέρνηση χρησιμοποιεί ρητώς τα εν λόγω δικόγραφα προς επίρρωση της επιχειρηματολογίας της.

5 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει επίσης ότι η προσκόμιση των δικογράφων αυτών από τη Γερμανική Κυβέρνηση προς υποστήριξη των πραγματικών εκτιμήσεών της, όσον αφορά τις οικονομικές επιπτώσεις της οδηγίας, και προς επίρρωση των νομικών εκτιμήσεών της που διατυπώνονται στην προσφυγή, όσον αφορά το παράρτημα 5, προσβάλλει την αρχή του εμπιστευτικού χαρακτήρα των δικαστικών υποθέσεων,

δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν είναι διάδικος ούτε παρεμβαίνουσα στις εισαχθείσες ενώπιον του Πρωτοδικείου υποθέσεις. Το Κοινοβούλιο δεν αντιλαμβάνεται συνεπώς πώς η κυβέρνηση αυτή κατόρθωσε να αποκτήσει τα εν λόγω δικόγραφα.

6 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η στάση της Γερμανικής Κυβερνήσεως συνεπάγεται παρέμβαση στην αυτονομία του Πρωτοδικείου. Πράγματι, αφενός, το Πρωτοδικείο καλείται να αποφανθεί επί των ενστάσεων απαραδέκτου που προβλήθηκαν στο πλαίσιο των υποθέσεων αυτών. Αφετέρου, δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο ζήτησε από το Πρωτοδικείο να αναστείλει τη διαδικασία στις υποθέσεις των οποίων επελήφθη εν αναμονή της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση, υποστηρίζει ότι έστω και αν το Πρωτοδικείο δεν απορρίψει τις εν λόγω προσφυγές ως απαράδεκτες, θα πρέπει ακόμη να αποφασίσει, πριν το Δικαστήριο μπορέσει να λάβει υπόψη τα τρία δικόγραφα, αν οι διαδικασίες πρέπει να ανασταλούν. Κατά την άποψη του Κοινοβουλίου, οι αρχές της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και του σεβασμού της αυτονομίας του Πρωτοδικείου επιβάλλουν συνεπώς να μη ληφθούν υπόψη τα τρία επίμαχα παραρτήματα.

7 Το Κοινοβούλιο διατείνεται ότι, μέσω των παραρτημάτων αυτών τα οποία είναι συνημμένα στο υπόμνημα απαντήσεως της Γερμανικής Κυβερνήσεως, η προσφυγή της οποίας δεν είναι απαράδεκτη, τα επιχειρήματα των τριών προσφευγουσών εταιριών ενώπιον του Πρωτοδικείου θα λαμβάνονταν υπόψη. Επιπλέον, αυτό θα συνέβαλλε, όπως οι προσφεύγουσες αυτές προβάλλουν στα αιτήματά τους, στο να παραπεμφθούν οι υποθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου πριν καν εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου.

8 Με τις παρατηρήσεις της 31ης Αυγούστου 1999 επί του αιτήματος του Συμβουλίου, η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει κατ' αρχάς ότι οι προσφεύγουσες ενώπιον του Πρωτοδικείου εταιρίες της διαβίβασαν αντίγραφο των προσφυγών τους προς ενημέρωση και δέχθηκαν όλες τα δικόγραφα αυτά να είναι συνημμένα στο υπόμνημα απαντήσεώς της. Υπογραμμίζει στη συνέχεια ότι ο εμπιστευτικός χαρακτήρας μιας προσφυγής εξαρτάται αποκλειστικά από την απόφαση του προσφεύγοντος και ότι δεν υπάρχει γενική αρχή εμπιστευτικού χαρακτήρα των δικαστικών διαδικασιών, με συνέπεια να μη μπορεί να συντρέχει παραβίαση της αρχής αυτής. Τέλος, τα δικόγραφα αυτά επισυνάφθηκαν στο υπόμνημα απαντήσεως για την καλύτερη διασάφηση της έκθεσης των πραγματικών περιστατικών, πράγμα που ανταποκρίνεται σε μια πολύ γνωστή και γενικευμένη διαδικαστική συνήθεια και δεν διαφέρει από τη συμπεριφορά του Συμβουλίου, το οποίο προσκόμισε ως παράρτημα στο υπόμνημα

ανταπαντήσεως έγγραφα προοριζόμενα να ενισχύσουν την παρουσίαση των πραγματικών περιστατικών στην οποία αυτό προβαίνει.

9 Τα επιχειρήματα του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου είναι απορριπτέα.

10 Όσον αφορά την παραβίαση της αρχής του εμπιστευτικού χαρακτήρα, επισημαίνεται ότι ουδείς κανόνας ή διάταξη επιτρέπει ή εμποδίζει τους διαδίκους να κοινοποιούν τα δικόγραφά τους σε τρίτους. Πλην εξαιρετικών περιπτώσεων κατά τις οποίες η κοινοποίηση εγγράφου θα μπορούσε να θίξει την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, πράγμα που δεν συντρέχει εν προκειμένω, ισχύει η αρχή ότι οι διάδικοι είναι ελεύθεροι να κοινοποιούν τα δικόγραφά τους.

11 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες εταιρίες στις εκκρεμείς ενώπιον του Πρωτοδικείου υποθέσεις επέτρεψαν στη Γερμανική Κυβέρνηση να προσκομίσει ενώπιον του Δικαστηρίου τις προσφυγές τους.

12 Όσον αφορά το επιχείρημα κατά το οποίο, αν τα επίμαχα παραρτήματα κρίνονταν παραδεκτά και λαμβάνονταν υπόψη στην παρούσα υπόθεση, το Δικαστήριο θα παρέκαμπτε την ένσταση απαραδέκτου των εν λόγω δικογράφων που προβλήθηκε από το Κοινοβούλιο ενώπιον του Πρωτοδικείου, αρκεί η επισήμανση ότι η λήψη υπόψη τέτοιων παραρτημάτων από το Δικαστήριο ουδόλως συνεπάγεται τη λήψη θέσεως επί της προβληθείσας ενστάσεως και ότι τίποτε δεν εμποδίζει τη Γερμανική Κυβέρνηση να συμπεριλάβει στο υπόμνημά της απαντήσεως όλα τα στοιχεία τα οποία εμπεριέχονται στα επίμαχα παραρτήματα.

13 Τέλος, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα κατά το οποίο η λήψη υπόψη των παραρτημάτων θα είχε στην πράξη ως συνέπεια να παραπεμφθούν ενώπιον του Δικαστηρίου οι εκκρεμείς ενώπιον του Πρωτοδικείου υποθέσεις, πριν καν το Πρωτοδικείο αποφασίσει αν πρέπει να ανασταλεί η εκδίκασή τους. Πράγματι, η λήψη υπόψη από το Δικαστήριο των εν λόγω παραρτημάτων δεν σημαίνει ότι το Δικαστήριο θα οδηγηθεί στην εξέταση των εκκρεμών ενώπιον του Πρωτοδικείου υποθέσεων. Τα παραρτήματα αυτά είναι χρήσιμα μόνον ως έρεισμα των ισχυρισμών που αναπτύσσονται στο ίδιο το υπόμνημα.

14 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το αίτημα εξαιρέσεως των παραρτημάτων αριθ. 2, 4 και 5 του υπομνήματος απαντήσεως, τα οποία προσκόμισε η Γερμανική Κυβέρνηση, είναι απορριπτέο.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει το αίτημα εξαιρέσεως των παραρτημάτων αριθ. 2, 4 και 5 του υπομνήματος απαντήσεως, τα οποία προσκόμισε η Γερμανική Κυβέρνηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 3 Απριλίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias